

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

2dò. De Sacerdotibus & Episcopis eorumque distinctione.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

quibus vera Christi Ecclesia consistere non potest. Ergo ab initio quoque Christianitatis non fuit vera Ecclesia; quia idem tunc, qui modo, in Catholica Ecclesia modus fuit consecrandi Sacerdotes per Episcopos, &c. manet ergo in contestum, non esse apud Lutheranos aliosque Sectarios Sacerdotem verum, qui validè à peccatis absolvere, Eucharistiam conficere possit; nisi fortè Apostatam aliquem Catholicum Sacerdotem. Qui tamen utpote non Episcopus alios Sacerdotes consecrare non potest. Hinc Lutheranis idem objici potest, quod Hier. olim Dial. contra Luciferianos accidisse scribit Hilario Diacono Apostata. *Qui neque Eucharistiam conficere potest, Episcopos & Prasbyteros non habens, &c. quia post se nullum Clericum Diaconum potuit ordinare, Ecclesia autem non est, qua non habet Sacerdotes.*

2do. De Sacerdotibus & Episcopis eorumque distinctione.

Sectarii aliqui dicunt omnes Christianos esse Sacerdotes juxta illud 1. Petr. 2. *Vos autem genus electum, regale Sacerdotium, gens sancta.* Et illud Apoc. 1. *Fecit nos regnum & Sacerdotes Deo Patri suo.* Sed respondit jam dudum August. 1. 20. de Civit. Dei c. 10. *Episcopi & Prasbyteri propriè vocantur in Ecclesia Sacerdotes. Sed sicut omnes Christianos dicimus propter mysticum chrisma, sic omnes Sacerdotes, quoniam membra sunt unius Sacerdotis, de quibus Apost. dixit:*

*dixit : plebs sancta regale Sacerdotium. Sicut etiam omnes Christiani non sunt proprie Reges nec verè Sancti. Nec tales nascuntur, licet vocentur à Petro regale Sacerdotium & gens sancta. Dum l. 2. Reg. c. 8. v. 18. Filii David dicuntur fuisse Sacerdotes; Septuaginta vertunt Aularcha vel Aula Principes, & ut i. Paral. 18. explicatur, primi ad manum Regis, & sic, licet *to coben* hebraicè ferè semper Sacerdotem propriè dictum significet, ut Gen. 14. v. 18. & alibi. Subin tamen v. g. bis, ter ad summum usurpatur in Script. pro *Magnate* per catechesin, quia is apud Regem in tali ferè auctoritate & ministerio est, quali Sacerdos apud Deum. Sicut autem Sacerdotes propriè dicti in lege scripta fuerunt distincti à Laicis, ità multò magis in lege gratiæ. Quòd autem ad Gal. 3. dicatur: *In Christo IESU non est masculus & femina.* Inde insulsè Sycophanta quidam infert, etiam fœminas posse esse Sacerdotes, quia per hoc, ut ex contextu patet, plus nihil voluit dicere Apostolus, quàm quòd non sit personarum acceptio apud Deum, sed omnes salvare velit, sive vir sit, sive fœmina, sive Græcus, sive Judæus. Cæterum Apostolus ipse ordinavit Præbyteros, & à cæteris Christianis distinxit. Sicut Act. 14. & 1. Tim. 5. constituit per singulas Ecclesias Præbyteros. Ubi nota textum hunc in Bibliis Genevæ impressis Anno 1564. & 1605. ità versum esse. *Postquam consensu congregationum constituerent Seniores per omnes Ecclesias. TO consensu congregationum additum**

ditum est, ut derivaretur potestas in Laicos constituendi Præsbyteros. Ecce Hæretici semper provocant ad purum verbum Dei scriptum, & dum advertunt id esse suis placitis omninò contrarium, id corrumpunt addendo, mutilando, & sic ipsi ex verbo Dei verè faciunt verbum hominum, & quidem hominum insurgentium contra universalem Ecclesiam & doctrinam à primis Christianorum temporibus usque ad nos propagatam. Et quid juvat corruptio hujus vel illius textûs ô miseri? 1. Cor. 12. & Ephes. 4. clarè iterum distinguit Paulus Apostolos, Pastores, &c. à cæteris fidelibus, & Christus non omnibus, sed solùm Apostolis eorumque Successoribus dedit potestatem sacrificandi, remittendi peccata, &c. quia ad hos solos dixit: *Quorum remiseritis peccata*, Joan. 20. & hoc est conforme perpetuo Ecclesiæ usui, omnique sanæ rationi. Sicut enim in omni ordinata republica politica est distinctio graduum ac dignitatum, nec omnes sunt Judices Prætores, ita vel maximè in hierarchia Ecclesiastica distinctio debet esse graduum, quam ex congruentia rationis ipsi usque adeo Ethnici habuerunt in sacrificiis suis, sicut & Judæi ex ordinatione divinam habuerunt summum Pontificem & cæteros subordinatos Sacerdotes & Levitas.

Porro in Ecclesia Catholica Episcopi simplicibus Sacerdotibus superiores sunt jure divino tam *potestate ordinis* quàm *jurisdictionis*. Nam Act. 1. ex numero discipulorum solenni quâdam cæremoniâ assumptus est S. Matthias loco

Judæ

Judæ proditoris, & ibi Petrus citat ex Script. veteri celebre illud: *Episcopatum eius accipias alter.* Ergo judicabant Apostoli à Christo edocti Episcopos esse superiores simplicibus Sacerdotibus potestate ordinis, & Apostolis succedere Episcopos in potestate ordinis & dignitate, quin & jurisdictione. Sacerdotes autem simplices succedere cæteris discipulis, qui fuerunt primitiæ Sacerdotum. Jurisdictionem Episcopi in Sacerdotes clarè stabilit Paulus 1. Tim. 5. dicens: *Adversus Præsbyteros accusationem nolè recipere, nisi sub duobus aut tribus testibus.* Ubi & modus, quem in judicando præsbytero Episcopus servare debet, præscribitur; & Episcopus ejus judex esse consequenter declaratur, adeoque major jurisdictione, & hoc jure divino. Sic Apoc. 1. & 2. per illos septem Ecclesiarum Angelos intelliguntur illi, qui cum potestate præerant septem Ecclesiis tanquam capitula, sive Episcopi. Nec ullus ante Aerium, quem dolor repullæ ab affectato Episcopatu præcipitem egit, sustinuit, Episcopum non differre à præsbytero. Propterea inter Hæreticos numeratus est à S. Augustino de hæresi cap. 53. Verum est, quòd Episcopi & Præsbyteri sint æquales in ordine ad certa ministeria præcipuè consecrandi & offerendi sacrificium in Altari; non autem in potestate ordinis & jurisdictionis, ut modò ex S. Script. vidimus. Et hinc omnis Episcopus est Præsbyter, sed non vice versâ, & hoc sensu verum est illud Hier. in Ep. ad Titum. *Idem Præsbyter qui Episcopus.* Quanquam fundata

data sit suspicio, cum textus hic non inveniat in purioribus editionibus Romanâ & Coloniensi, sed in Basiliensi, corruptum hic sicut & in aliis fuisse Hieron. ab Erasmo Rottered Lutherizante. Cæterum Hieron. in Epist. ad Evagr. clarè præbyterum ab Episcopo distinguens dicit: *Quid facit Episcopus exceptâ ordinatione, quod non etiam facit præbyter.* Dein Episcopum Sacerdotes & Diaconos eo loco esse ait, quo olim fuerunt Aaron filii ejus & Levitæ, quos jure divino inæquales fuisse ex Scriptis novimus. Ipsi Lutherani faciunt etiam distinctionem inter Superintendentes, Archi-Superintendentes & simplices prædicantes. Sed cum sustineant & sustinere debeant in suis principis majorem illam dignitatem ac potestatem non descendere à jure & ordinatione divina, vi cujus nullum dicunt esse discrimen, sed jure humano & ordinatione inter illos facta, ipsi se jugulant, eò quòd neglectâ ordinatione divinâ sequantur ordinationem humanam, & sic sæculus admittant; quod toties Catholicis objiciunt ex Matth. 18. *Sine causa colunt me docentes doctrinas & mandata hominum.* Et hinc si ego prædicatus tantum ruralis apud illos essem, non paterer mihi eripi potestatem ordinandi & omnem jurisdictionem in Ecclesia Lutherana exercendi, quam exercet Superintendens. Nam Deus juxta protestantium doctrinam me fecit cuilibet Superintendenti æqualem. Sed pro dolor, quòd ita omnes æquales sint, ut nullus inter eos, excepto fortè Apostatâ Sacerdote ad

eos transfugâ ut supra dictum, verus sit Sacerdos, ut Lomerus concedit. Et si hoc tantum verè probabile esset, deberet prudentem protestantem movere, si salutis suæ amans sit, ad ingrediendum in gremium vetæ Ecclesiæ, prout plures ex iis per hoc ad id faciendum moti sunt. Verè, ut hic Tit. Hæretici ex 1. Timoth. 6. notavi, hærent in verbis, & languent circa *quæstiones & pugnas verborum* Hæretici, dum suam, si Superis placet, hierarchiam constituunt ex *Diaconis, præsbyteris & Episcopis* juxta Etymologiam horum græcorum verborum. *Diaconus* dicunt latinè *Minister* est, *Præsbyter* idem quod *senior*, *Episcopus* idem quod *vigilans*. Sic purè ex libidine Ecclesiæ contradicendi Episcopos ad ima subsellia relegant. Acutiùs Melancthon dixit se Electores & Principes Ecclesiasticos in Germania venerari tanquam Principes imperii, eos autem non esse Episcopos, eò quòd nomen illud designet Speculatorem vigilem super gregem suam, & in hoc tantum quoad spiritualia se exercentem, ut narrat Palav. in hist. Conc. Trid.

De universali Episcopo sive summo omnium Pastore.

Laborant summopere Sectarii, ut excludant unum caput supremum, Christi que in terris Vicarium, & tamen ipsi vel universum populum Christianum præficiunt toti Ecclesiæ, & sic ejus regimen volunt esse democraticum seu popu-